

23 Δεκεμβρίου 2016

Χριστουγεννιάτικο Μήνυμα Σπάρτης Ευσταθίου: Εγερτήριο σάλπισμα σήμερα που ο δημόσιος βίος παρακμάζει

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

«Η Γέννηση του Κυρίου μας χώρισε τους ανθρώπους σε δύο ομάδες με ευδιάκριτες διαφορές» αναφέρει στο μήνυμά του για τα Χριστούγεννα ο Μητροπολίτης Σπάρτης Ευστάθιος.

Αναλυτικά το μήνυμα:

Προς

Τον Ιερό Κλήρο και τον ευσεβή λαό της Ιεράς Μητροπόλεώς μας

«Ετέχθη υμίν σήμερον Σωτήρ».

Χριστιανοί μου αγαπητοί,

Τη φράση αυτή απηύθυνε ο άγγελος προς τους ποιμένες της Βηθλεέμ το βράδυ της Γεννήσεως του Θεανθρώπου, αυτού του μοναδικού, υπερφυούς και ψυχοσωτήριου γεγονότος που χώρισε την ανθρώπινη ιστορία σε προ Χριστού και μετά Χριστόν. Η Εκκλησία μας την επαναλαμβάνει και σήμερα, προσκαλώντας όλους εμάς, τους ανθρώπους του 21ου αιώνα, να υποδεχθούμε τον Σωτήρα μας, τον Θεό τον ενσαρκωμένο από αγάπη, εκεί στον στάβλο της Βηθλεέμ, την πρώτη επίγεια κατοικία του Θεανθρώπου, αλλά και στις καρδιές μας, στα σπίτια μας, στις πόλεις μας, στις πατρίδες μας.

Απέναντι, όμως, στο γεγονός αυτό οι άνθρωποι δεν εμφανίζονται με ενιαία αντίληψη και συμπεριφορά. Η Γέννηση του Κυρίου μας χώρισε τους ανθρώπους σε δύο ομάδες με ευδιάκριτες διαφορές.

Υπάρχουν εκείνοι που πιστεύουν ακλόνητα στην ενσάρκωση του δεύτερου προσώπου της Αγίας Τριάδος στο πρόσωπο του Ιησού, έχουν συνειδητοποιήσει τη σημασία της και καταβάλλουν ολοπρόθυμα επίπονη προσπάθεια να εφαρμόσουν το θέλημά Του και εκείνοι που την αγνοούν παντελώς ή απλά δεν μπορούν να αρνηθούν την ιστορική του παρουσία στη γη.

Υπάρχουν, επίσης, εκείνοι που προσέρχονται στους Ναούς ευλαβικά, για να προσφέρουν τη λογική τους λατρεία, τα πολύτιμα μύρα των αρετών τους ή τα δάκρυα της μετανοίας τους ή και τα δάκρυα της ευγνωμοσύνης τους και ευφραίνονται οι καρδιές τους από τους βαθυστόχαστους ύμνους. Παράλληλα, όμως, βλέπουμε και άλλους που έχουν αποκοπεί εντελώς από το θεανθρώπινο σώμα της Εκκλησίας.

Βρίσκουμε, ακόμη, και τους χριστιανούς εκείνους από το σπίτι των οποίων λείπουν το καντήλι, το εικονοστάσι, το λιβάνι και κάθε άλλη αναφορά στον Θεό παράλληλα με αυτούς που διατηρούν την παράδοση, προσεύχονται στα ιερά εικονίσματα του σπιτιού τους και αποτελούν τη μαγιά και την ελπίδα για μία αναγέννηση.

Βλέπουμε νέους, πριν τελέσουν τον γάμο τους, να ξεκινούν τη νέα τους ζωή με εξομολόγηση και θεία κοινωνία, που είναι θεμέλια της ευτυχισμένης συμβίωσής τους, δίπλα σε πολλούς που ενδιαφέρονται μόνο για τις υλικές λεπτομέρειες και τη βιτρίνα της γαμήλιας τελετής, ενώ ξεχνούν να καλέσουν τον Χριστό στην καρδιά τους και με εμπιστοσύνη να παραδώσουν στα στιβαρά χέρια του το τιμόνι της ζωής τους.

Υπάρχουν γονείς με τον Χριστό μέσα στην ψυχή τους που αγωνίζονται νυχθημερόν και εναγωνίως όχι μόνο να εξασφαλίσουν τα αναγκαία υλικά αγαθά για τα παιδιά τους, αλλά και να τα καθοδηγήσουν στην αγνότητα, στην ειλικρίνεια, στο μέτρο, στην τιμιότητα, στην αγάπη, στη μυστηριακή κατά Χριστόν ζωή, αρετές που οι πατέρες της Εκκλησίας ονομάζουν «άνθη ευώδη». Όμως, πλεονάζουν σήμερα εκείνοι οι γονείς που δε λένε ούτε λέξη για τον Θεό στα παιδιά τους, δεν τα ενθαρρύνουν να καλλιεργήσουν το θρησκευτικό τους συναίσθημα, δεν τα νουθετούν χριστιανικά, εξεγείρονται, αν το παιδί τους εκδηλώσει την επιθυμία να εκκλησιαστεί, αλλά συναινούν, όταν αυτό συχνάζει σε ψυχοκτόνα νυκτερινά κέντρα διασκέδασης.

Υπάρχουν εκκλησιαστικοί λειτουργοί με σύνεση, ταπείνωση, αγάπη και υποδειγματική προσήλωση στην αποστολή τους και άλλοι που ομιλούν για τον

Χριστό πολύ και λίγο με τον Χριστό, ενώ ο βίος τους σημαντικά απέχει από το πρότυπο ζωής του Ευαγγελίου.

Βλέπουμε εκπαιδευτικούς φίλεργους, ευσεβείς και φιλόθεους που όμως δεν έχουν καταφέρει ν' απομονώσουν πολλούς πλέον συναδέλφους τους που συμπεριφέρονται αντιπαιδαγωγικά στον χώρο του σχολείου.

Στην ευρεία χορεία των κοσμικών αρχόντων επισημαίνουμε δίπλα στους φιλογενείς, φιλόθρησκους και ενάρετους και πολλούς που λιθοβολούν την Εκκλησία και έχουν αναγάγει σε πρωταρχικό σκοπό τους την περιθωριοποίησή της ή μιλάνε πολύ για την Ορθοδοξία, επαινούν το Ευαγγέλιο, θεωρούν ότι μόνο η διδασκαλία του θα αναγεννήσει την κοινωνία, αλλά οι ίδιοι δεν έχουν καθόλου πνευματική ζωή.

Αδελφοί μου,

Σήμερα που η χυδαιότητα εξωραίζεται, η σεμνότητα χλευάζεται, η ηθική περιφρονείται, η γνήσια αγάπη απουσιάζει, τα ιερά σύμβολα του γένους βεβηλώνονται και στη μέση του δρόμου καίγονται, η ιστορία παραχαράσσεται, ο δημόσιος βίος παρακμάζει και η πατρίδα μας αντιμετωπίζει μια βαθιά και πολυδιάστατη κρίση, σήμερα πρέπει το μήνυμα του αγγέλου στους ποιμένες ν' ακουστεί σαν εγερτήριο σάλπισμα μέχρι τα βάθη της καρδιάς μας. «Ετέχθη υμίν σήμερον Σωτήρ», δηλαδή γεννήθηκε ο Χριστός για τη σωτηρία όλων μας. Ας τον προσκυνήσουμε, λοιπόν, ευλαβικά, ας τον αγαπήσουμε με πάθος και ας τον ακολουθήσουμε με αυταπάρνηση. Ας προσπαθήσουμε να ανακαλύψουμε την αγιοπνευματική μας πενία, το πνευματικό μας έλλειμμα, ας μετανοήσουμε και ας εορτάσουμε τα Χριστούγεννα με το πνεύμα, τη συνείδηση και το βίωμα του όντως εν Χριστώ πορευομένου ορθοδόξου χριστιανού.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2016

Ευχέτης Σας προς τον Ενανθρωπήσαντα Κύριο
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Πηγή: vimaorthodoxias.gr